

BARBINOVA A.

Poltava V. G. Korolenko national pedagogical University, Ukraine

CRITICAL THINKING IS THE KEY TO THE SUCCESS OF PEDAGOGICAL ACTIVITY

The article analyzes the concept of "critical thinking", substantiates the psychological and pedagogical principles of the development of critical thinking among teachers. Considered properties of critical thinking. Identified the main feature of critical thinking. It is established that on the basis of the ability of a person to think critically there are the following properties: freedom and independence (the ability to express an idea independently of others); the ability to critically process diverse information, where the latter is the starting point, and not the ultimate point of development for the development of own balanced thought; identify important issues and issues to be addressed; find the solution to the problem itself, use convincing arguments and support it with reasonable evidence, assume responsibility; exchange their own thoughts with others, discuss, argue, deepen, or modify their position based on strong arguments of the opponents.

The basis of critical thinking is the individual features of human thinking, namely: independence of thinking, critical thinking, flexibility of thinking, depth of thinking, breadth of thinking, consistency of thinking, speed of thinking. It is proved that the formation of critical thinking in educators - is a multidimensional, systematic and long process of transition from a dogmatic type of thinking to a critical type of thinking of the personality of the teacher.

Key words: thinking, critical thinking, factors of critical thinking, teacher, principles of critical thinking, intellectual flexibility

Стаття надійшла до редакції 14.09. 2018 р.

УДК 373.2.091.33-027.22:796:81

ХРИСТИНА БАРНА

ВІКТОРІЯ ІВАНОВА

ОКСАНА КАС'ЯНЕНКО

Мукачівський державний університет

ВИКОРИСТАННЯ ІГРОВИХ ВПРАВ У КОРЕКЦІЇ ПРОСОДИЧНОЇ СТОРОНИ МОВЛЕННЯ В ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Розглянуто вплив ігрових прав на корекцію просодичної сторони мовлення у дітей дошкільного віку. Визначено поняття "просодика", "просодичний". Обґрунтовано необхідність використання під час корекційно-виховної роботи з дітьми з вадами мовлення, різні види ігор: дидактичні, рухливі, сюжетно-рольові, ігри-драматизації, ігри, для розвитку дрібної моторики. Доведено, що мовні ігри в логопедичній роботі сприяють: співдружності педагога з дитиною; активній увазі до мови; бажанню оволодіти тими чи іншими мовними навичками; руйнуванню старих і формуванню нових навичок мовлення; застосуванню нових мовних навичок у повсякденному житті.

Ключові слова: просодична сторона мовлення, діти дошкільного віку, ігрова діяльність, логопедичні ігри, мовленнєві порушення, корекційно-виховна робота

Постановка проблеми та її зв'язок із важливими науковими та практичними завданнями. Сучасний стан модернізації спеціальної освіти в Україні характеризується об'єднанням наукових пошуків і зусиль, посиленою увагою до поглибленого вивчення особливостей загального, психічного і мовленнєвого розвитку дітей з порушеннями розвитку з метою забезпечення індивідуальної траєкторії розвитку кожної дитини з урахуванням її психофізичних особливостей, можливостей, здібностей, інтересів тощо. Це вимагає від спеціалістів усіх галузей супроводу дітей, пошуку нових ідей, методологій і технологій ефективною допомогою, підтримки та максимально можливого розвитку дитини для її успішного соціального й особистісного становлення. Порушення розвитку стає загальнозначущою проблемою суспільства з огляду на стрімке збільшення дітей з проблемами психологічного розвитку, спричиненого впливом негативних екологічних, соціально-економічних, демографічних та внутрішніх біологічних чинників, які ускладнюють або унеможливають їх соціально-психологічну адаптацію, входження в освітній простір і майбутнє професійне самовизначення. Ця проблема стосується і дітей дошкільного віку із порушеннями мовлення, оскільки сьогодні в Україні спостерігається тенденція до зростання кількості дітей із тяжкими порушеннями мовлення. Цей факт вимагає перегляду методів і форм виховання та навчання зазначеної категорії дітей.

Вищезазначене зумовлює актуальність та необхідність розв'язання проблеми виявлення і подолання порушень просодичної сторони мовлення дітей дошкільного віку, розробки діагностичних і корекційно-розвивальних методик з використанням ігрових вправ та їх упровадження в систему дошкільної освіти.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема вивчення складових просодичної сторони мовлення є предметом досліджень у лінгвістиці, психолінгвістиці (В. О. Артемов, В. І. Бельтюков, Л. Н. Блохіна, Л. В. Бондарко, О. А. Бризгунова, І. О. Зимня, М. І. Красногорський, М. С. Трубецької, С. Н. Цейтлін, Н. В. Черемисіна, Л. В. Щерба та ін.) та в логопедії (О.Ф. Архипова, Л. І. Белякова, О. П. Єрмакова, О. В. Лаврова, Л. В. Лопатіна, О.С. Орлова, І. О. Поварова, Л. О. Позднякова, Р. К. Потапова, О. Ю. Ромась, З. Н. Серебрякова, А. Ф. Чернопольська, Г. В. Чиркіна, М.К. Шеремет та ін.).

Уявлення про логоритмічне виховання дітей з проблемами мовлення ґрунтувалося на працях вітчизняних та зарубіжних учених (Н. Г. Александрової, Г. А. Волкової, В. О. Грінер, Е. Жак-Далькроза, В. О. Кондратенко, З. П. Ленів, Т. С. Овчіннікової, Є. В. Оганесян, К. Орфа, Є. Ф. Рау, С. Д. Рудневої, Ю. О. Флоренської та ін.). Науковці сформулювали основні принципи здійснення корекційного логоритмічного впливу: урівноваження діяльності нервової системи, точність дозування подразників (темпу, ритму, динаміки музики та слова; узгодження індивідуального та колективного ритму вихованців; розвиток здатності до зосередження; урахування вікових особливостей для здійснення добору матеріалу).

Недостатньо досліджені аспекти проблеми. Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить про недостатню розробленість методичної системи виявлення і подолання порушень просодичної сторони мовлення у дітей дошкільного віку та обґрунтування змісту методики корекції просодичної сторони мовлення засобами ігрових вправ.

Мета статті – обґрунтувати значення ігрових вправ у корекції просодичної сторони мовлення.

Виклад основного матеріалу дослідження. Поняттями «просодія», «просодема», «просодичний» гуманітарне знання оперує ще з часів розквіту давньогрецьких ораторських та риторичних шкіл. У перекладі з давньогрецької «просодія» означає «вхідний гімн», який співали під час ходи до храму. Аристотель, Архітас, Квінтіліан, Платон та інші розглядали цю ознаку як суму етикетних норм виразності публічного мовлення.

У лінгвістичному аспекті під просодією розуміють складне поєднання мелодійних, динамічних та часових характеристик мовлення. В сучасній лінгвістиці просодію розуміють як додаткові музичні особливості мови, які не залежать від основної артикуляції.

Дослідженнями в галузі спеціальної педагогіки та логопедії виявлено, що за цілого ряду нозологічних форм інтелектуальних, сенсорних, емоційно-вольових та мовленнєвих порушень просодична несформованість стає достатньо маніфестною. У логопедії термін «просодичний» відноситься до позначення явищ висоти, тривалості, сили тощо. Система просодії є складним структурним комплексом компонентів, який виконує функції цілісного оформлення висловлювання (організації та членування).

Було встановлено, що розвиток мовленнєвої функції у дошкільному віці відбувається нерівномірно, і темпи оволодіння мовленням залежатимуть від умов виховання дітей у перші роки життя та стану їх нервової системи (Дегтяренко, 2008, с.43).

Навчання мови і розвиток мовлення не зводиться лише до мовленнєвої діяльності, до реалізації і використання мовної системи. Воно передбачає також включення мовлення в різні види діяльності: пізнавальну, навчальну, художню, театралізовану, ігрову, образотворчу, конструктивну і т. д. Це допоможе створити основу для оволодіння мовою на чуттєвому досвіді дитини та в ігровій діяльності. Оскільки мова і мовлення обслуговують усі види діяльності дитини, доречним буде говорити про взаємозв'язок усіх видів діяльності в мовленнєвому спілкуванні, про «інтеракційну» (взаємодіючу) діяльність. Водночас, на думку Н. Луцан, – не можна перебільшувати вплив ігрової діяльності на розвиток мовлення дітей, сама по собі гра не може спонтанно розвивати й удосконалювати мовлення дитини (Луцан, 2008, с.46, с.101).

Оскільки уявлювана ігрова ситуація дозволяє дитині відходити від чітко визначених літературних норм вимови, вона повертає дитину до «житейських» (термінологія Л.Виготського), звичних норм спілкування в побуті, в умовах сім'ї, до діалектного мовлення, до місцевих говірок чи вікових мовленнєвих помилок, які утворили динамічні неправильні мовні стереотипи (Виготський, 1966, с.64).

Дитину спочатку потрібно навчити правильного мовлення в навчально-мовленнєвій та мовленнєвій діяльності, виробивши міцні навички і звички правильного мовлення, а вже потім можна закріплювати й активізувати мовлення в ігровій діяльності дітей.

Оскільки головним видом діяльності дітей дошкільного віку є гра, то збагачення мотивів мовленнєвих висловлювань, безпосередня корекція мовлення має відбуватися на основі поєднання навчання мови з ігровою діяльністю. Тому при організації корекційно-виховної роботи з дітьми з вадами мовлення слід враховувати не тільки особливості проявів мовленнєвого порушення, а й вторинні відхилення в розвитку дитини зумовлені даною вадою мовлення.

Для дитини з вадами мовлення потрібні особливі форми освітнього середовища: створення єдиного корекційно-розвивального простору і обладнання предметно-розвивального середовища, яке б стимулювало мовленнєвий і особистісний розвиток дитини. Освітні елементи такого середовища набувають специфічного корекційного змісту і потребують застосування відповідних засобів, методів, форм організації корекційно-виховного процесу.

Донедавна в науковій літературі гра розглядалася переважно в генетичному плані. В цьому розумінні вона виступає як засіб самореалізації людини, де вона може випробувати себе в різних ситуаціях, ролях,

представити себе в якості члена різних соціальних спільнот, що полегшує процес прийняття соціальних норм. Отож, можна говорити про адаптивні функції гри. Багаточисленні дослідження присвячені терапевтичній функції гри. Головні перетворення в грі відбуваються з особистісними особливостями учасників (Золотоверх, 2004, с.20).

Сьогодні гра – найпопулярніший вид психологічної роботи як з дітьми, так і з дорослими. Гра – цілісний стан душі. Це єдність думок, почуттів і рухів, гармонічне життя в образі, ситуації, світі, унікальний фантастичний простір, який володіє великим творчим потенціалом, де можна творити себе, свої стосунки з іншими, своє майбутнє в цілком безпечній ситуації. Ігри дають можливість емоційно відреагувати на різні хвилювання і труднощі, побудувати на рівні почуттів відношення з оточуючими, навчитися контролювати і регулювати свій внутрішній світ.

Гра є ефективним засобом логопедичної роботи з дітьми. Термін “логопедичні ігри” не зовсім вдалий, тому що таких ігор в номенклатурі дошкільної педагогіки немає. Є ігри сюжетно-рольові, рухливі, дидактичні із будівельним матеріалом, ігри-драматизації і всі решта видів ігор. Тому доцільніше говорити про використання загальновідомих видів ігор в логопедичній роботі з дітьми (Луцан, 2005, с.25).

Гра є найбільш ефективним засобом для формування розвивального середовища. Тому в організації корекційно-виховної з дітьми, які мають порушення мовленнєвого розвитку, значна роль належить грі. Вона повинна посісти істотне місце в логопедичній роботі. Але, звичайно, було б не правильно здійснювати всю корекційну роботу лише ігровими методами. Логопед, враховуючи конкретні умови роботи з тими чи іншими дітьми, зокрема рівень їх розвитку, ставлення до занять, стомлюваність тощо, вирішує, коли і як використовувати гру. Навчаючи дітей в процесі гри, педагог прагне, щоб радість від ігрової діяльності поступово перейшла в радість навчання. Включаючи гру в заняття, логопед турбується, щоб основне дидактичне завдання, яке складає зміст гри, відповідало навчальній меті заняття, було для дітей посиленням, сприяло максимальній активізації не тільки мовлення а й розумової діяльності.

У дітей з порушеннями мовленнєвого розвитку спостерігаються труднощі деяких вищих коркових функцій (слухомовленнєвого сприйняття, орієнтування в просторі тощо) та особливості перебігу інтелектуальної діяльності (підвищена виснажливність, нерівномірна працездатність, порушення мовленнєвої пам'яті, схильність до інертності). Внаслідок цього даній категорії дітей важко включитися в організовану педагогом ігрову діяльність. Проблемні діти пасивні і не виявляють бажання активно діяти з предметами та іграшками. При проведенні ігор логопеду слід враховувати, що наявність мовленнєвого дефекту може спричинити відхилення у психічній сфері дитини такі як підвищена збудливість, замкнутість, депресивні стани, негативізм, апатичність, психічна виснаженість. Порушення загальної і мовленнєвої моторики призводить до швидкої стомлюваності у грі. Педагогу необхідно створювати у дітей позитивне емоційне відношення до запропонованої діяльності. За допомогою гри можна навчити дитину, звільнити її від існуючих комплексів і страхів. Іноді гра – єдиний можливий шлях допомогти тим, хто ще не засвоїв світ слів.

Ігрова діяльність дітей з порушеннями мовлення формується тільки при безпосередньому впливі і керівництві педагога. Спочатку ігрові дії відбуваються при дуже обмеженому мовленнєвому спілкуванні, а це зумовлює скорочення об'єму ігор та їх сюжетну обмеженість. Основні свої знання і враження такі діти отримують в цілеспрямованій ігровій діяльності тоді, коли у них виникає потреба у словесному спілкуванні (Крутії, 2003, с.56).

Для дітей з порушеннями мовленнєвого розвитку важливе значення мають ігри, які потребують координації і точності рухів пальців рук. Рівень розвитку мовлення дітей прямо залежить від ступеня сформованості тонких рухів пальців рук. Була виявлена така закономірність: якщо розвиток дрібної моторики відповідає віку, то й мовленнєвий розвиток знаходиться в межах норми. Якщо розвиток рухів пальців відстає, то затримується і мовленнєвий розвиток. Формування мовленнєвих зон кори головного мозку здійснюється під впливом кінестетичних імпульсів від пальців рук. Тому тренування пальців рук впливає на розвиток активного мовлення. Пальчикові ігри необхідно використовувати в корекційній роботі з дітьми, які відстають у мовленнєвому розвитку. Коли дитина робить ритмічні рухи пальцями одночасно з промовлянням віршованого тексту значно підвищується узгодженість лобної і скроневої частин мозку, де знаходяться моторний і смисловий мовні центри; стимулюється розвиток мовлення; підвищується мовленнєва активність; розвивається спостережливість, увага, пам'ять, уява.

Дидактичні ігри, як адекватний віковим особливостям дітей засіб, використовуються не тільки на корекційних фронтальних і індивідуальних заняттях, на прогулянках, а у всій системі корекційно-виховної роботи з дітьми. Роль логопеда у дидактичній грі подвійна: з однієї сторони він керує пізнавальним процесом, організовує навчання дітей, з іншої – виконує роль учасника гри, партнера, направляє кожну дитину на виконання ігрових дій, а при необхідності дає зразок поведінки у грі. В процесі дидактичної гри логопед розвиває мовленнєву активність дітей, заохочує правильні відповіді на поставлені запитання, виховує витримку.

Розглядаючи питання про роль мовних ігор в логопедичній роботі професор М. Ю. Хватцев вказує, що вони сприяють: співдружності педагога з дитиною; активній увазі до мови; бажанню оволодіти тими чи іншими мовними навичками; руйнуванню старих і формуванню нових навичок мовлення; застосуванню нових мовних навичок у повсякденному житті (Хватцев, 2000, с.207).

Використання дидактичних ігор в корекційній роботі з дітьми, які мають вади мовлення, дає можливість:

– забезпечити психологічний комфорт на занятті;

- забезпечити розвиток емоційно-вольової сфери дітей, їх морально-вольових якостей;
- активізувати і відновити вищі психічні функції;
- поліпшити слухову увагу і пам'ять, підвищити швидкість за-пам'ятовування;
- поліпшити мовленнєвий розвиток.

Корекційно-виховна робота з дітьми-логопатами повинна бути спрямована на навчання правильного мовлення і виховання особистості дитини.

Враховуючи особливості мовленнєвого та психічного розвитку дітей-логопатів, слід дотримуватися таких методичних вимог:

1. Ігри не повинні бути надто тривалими.
2. Вони повинні проводитися в уповільненому темпі, щоб кожна дитина змогла зрозуміти завдання, свідомо виправити можливу помилку, а логопед допомогти їй в цьому.
3. Гра повинна бути живою, цікавою, привабливою для дитини. В ній має бути присутній елемент змагання та заохочення, яскрава, виразна та доступна для дітей наочність.
4. У грі необхідно домагатися активної мовленнєвої участі всіх дітей, по можливості використовуючи при цьому їх рухову активність.
5. В грі необхідно розвивати навички контролю за власним мовленням і мовленням товаришів, прагнення правильно і швидко виконати мовне завдання. Для цього слід підтримувати дитячу ініціативу.
6. У самому процесі гри логопед приймає безпосередню активно-пасивну участь. Це визначається мовними можливостями дітей, завданнями та умовами гри). Впродовж гри логопед вносить необхідні корективи і виправлення в мовлення дітей, а наприкінці гри обов'язково заохочує всіх дітей, відмічає найбільш активних.

7. Ігри, які проводяться на різних етапах роботи з дошкільниками-логопатами, можна успішно повторювати, поступово ускладнюючи і варіюючи не тільки зміст мовного матеріалу, а й правила гри.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямі. В логопедичній роботі особливо велике значення має ставлення самих дітей до занять над виправленням недоліків мовлення. Зважаючи на це, необхідно зацікавити дітей і увесь час підтримувати в них інтерес до роботи. Для того, щоб дитина не втомлювалася від одноманітних тренувальних вправ на заняттях, слід використовувати відповідні ігри для закріплення вимови. Логопеди і вихователі логопедичних груп повинні докладати максимум зусиль, щоб дітям було цікаво навчатися, а саме, навчатись граючи. Адже коли цікаво, то й неважко. Будь-яка гра сприяє вихованню не однієї, а багатьох якостей особистості, вимагає участі різних аналізаторів і психічних процесів, викликає різноманітні емоції і, звичайно ж, сприяє мовленнєвому розвитку дитини.

Отже, найбільш результативному розвитку та корекції компонентів просодичної сторони мовлення у дітей-логопатів сприятиме проведення ігрових вправ під час проведення корекційної (логопедичної) роботи. Це дає підстави для подальшого дослідження методики використання ігрової діяльності в корекційно-виховній роботі з дітьми-логопатами.

Список використаних джерел

- Выготский, Л.С. (1966) Игра и ее роль в психическом развитии ребенка. *Вопросы психологии*, №6, 62-68.
- Дегтяренко, Т.В., Иванова, О.С., Тубичко, Ю. О. (2008). Комплекс нейропсихологического обследования, адаптированный для детей дошкольного возраста, для определения статуса психомоторики, перцептивно-когнитивных функций и мовленнєвого розвитку. *Наука і освіта*, 6, 42-45.
- Золотоверх, В. (2004). Игротерапия как способ преодоления нарушений у детей с особенностями психофизического развития. *Дефектология*, 4, 18-22.
- Крутий, К.Л. (2003). *Методика проведення індивідуальних занять з мовленнєво-пасивними дітьми дошкільного віку*. Запоріжжя: ТОВ «ЛППС» Лтд
- Луцан, Н.І., Богущ, А.М. (2012) *Мовленнєво-ігрова діяльність дошкільників: мовленнєві ігри. Ситуації, вправи. Навчальний посібник*. Київ:Видавничий Дім «Слово».
- Луцан, Н.І. (2008). *Розвиток мовлення дітей в ігровій діяльності. Навчальний посібник*. Івано-Франківськ: ВДВ ЦІТ
- Хватцев, М. Е. (2000). Логопедическая работа с детьми дошкольного возраста. *Хрестоматия по теории и методике развития речи детей дошкольного возраста : учеб. Пособие*. Алексеева, М. М., Яшина, В. И. (сост.). Москва.

References

- Vyhotsky, L.S.(1966). Yhra y ee rol' v psykhycheskom razvytyy rebenka / L.S.Vyhot-skyy // [The game and its role in the mental development of the child] *Voprosy psykholohyy*,6, 62-68.
- Dehtyarenko, T.V., Ivanova, O.S. &Tubychko, YU.O. (2008). Kompleks neyropsykholohichnoho obstezhennya, adaptovanyu dlya ditey doshkil'noho viku, dlya vyznachennya stanu psykhomotoryky, pertseptyvno-kohnityvnykh funktsiy i movlennyevoho rozvytku [The complex of neuropsychological examination, adapted for preschool children, to determine the state of psychomotor, perceptive-cognitive functions and speech development] *Nauka i osvita*, 6, 42-45.
- Zolotoverkh, V. (2004) Ithroterapiya yak zasib podolannya porushen' u ditey z osoblyvostyamy psykhofizychnoho rozvytku [Game therapy as a means of overcoming disorders in children with peculiarities of psychophysical development] *Defektolohiya*, 4, 18-22.

- Krutiy, K.L. (2003). *Metodyka provedennya individual'nykh zanyat' z movlennye-vopasyvnyimi dit'my doshkol'noho viku* [Methodology of conducting individual classes with speech-passive children of pre-school age]– Zaporizhzhya: TOV «LIPS» Ltd
- Lutsan, N.I., Bohush, A.M. (2012). *Movlennyevo-ihrova diyal'nist' doshkil'nykiv: movlennyevi ihry. Sytuatsiyi, vpravy. Vydannya druhe, dopovnene. Navchal'nyy posibnyk* [Speech-game activity of preschool children: speech games. Situations and Exercises]– K.:Vydavnychyy Dim «Slovo»
- Lutsan, N.I. (2008). *Rozvytok movlennya ditey v ihroviy diyal'nosti*. [Development of children's speech in gaming activities] Navchal'nyy posib-nyk. Ivano-Frankivs'k: VDV TSIT
- Khvattsev, M. E. (2000). Lohopedycheskaya rabota s det'my doshkol'noho vozrasta [Speech work with children of preschool age] / M. E. Khvattsev // *Khrestomatyya po teoryi y metodyke razvytyya rechy detey doshkol'noho vozrasta : ucheb. Posobyе*. Alekseeva, M.M., Yashyna V. Y. (sost.). Moskva.

BARNA CH., IVANOVA V., KASYANENKO O.

Mukachevo State University, Ukraine

THE USE OF GAME RIGHTS IN THE CORRECTION OF THE PROSADING PARTY OF LINGUISTIC CHILDREN OF PRIMARY AGE

Violation of development has become a significant problem of society in view of the rapid increase of children with problems of psychophysical development. This problem also affects preschool children with speech disorders, as today there is a tendency in Ukraine to increase the number of children with severe speech impairment. This fact has required revision of the methods and forms of education and training of such category of children. Studies in the field of special pedagogy and speech therapy have revealed that for a number of nosological forms In the speech therapy, the term "prosodic" refers to the phenomena of height, duration, strength, etc. The system of prosody is a complex structural component of the components, which performs the functions of integral statement of expression (organization and division). The child first needs to teach the correct speech in the teaching and speech and speech activities, developing strong skills and habits of proper speech, and then it is possible to fix and intensify speech in children's gaming activities.

The main activity of preschool children is the game, so the enrichment of the motives of speeches, direct speech correction should take place on the basis of a combination of language learning and gaming activities. Therefore, organizing correctional work with children with speech impairments, it is necessary to take into account not only the features of manifestations of speech impairment, but also secondary deviations in the development of the child due to this speech disability. There are game-role-playing, moving, didactic building material, dramatizing games and all other types of games. It is more expedient to talk about the use of well-known types of games in speech therapy with children. Affected children are passive and do not show a desire to actively deal with objects and toys. During conducting games speech therapist should take into account that the presence of a speech defect can cause deviations in the mental health of the child such as increased excitability, closure, depression, negativism, apathy, mental exhaustion. Violation of general and speech motility leads to fatigue in the game. In correctional work with children who have speech impairments, different types of games are used: didactic, moving, role-playing, dramatizing games. For children with speech impairment, games that require coordination and precision of the fingers play an important role. Language games in logopedic work contribute to: the community of the teacher with the child; active attention to language; the desire to master one or another language skills; the destruction of the old and the formation of new skills of speech; the application of new language skills in everyday life. Correctional and educational work with children-logopaths should be aimed at teaching correct speech and education of the child's personality.

***Key words:** prosody sight of speech, children of preschool age, playing activity, logopedical games, speech defects, correctional and upbringing work.*

Стаття надійшла до редакції 11.09. 2018 р.